

“Qui vota Esquerra Republicana no votaria cap altre partit”

Agustí Cerdà, portaveu d'ERC al Congrés, presideix Esquerra Republicana del País Valencià, formació per la qual és candidat a les Corts. Creu que ERPV és l'opció “més rebel” i que aquest partit “salvarà vots de l'abstenció”.

Com penseu convèncer l'electorat que és útil votar ERPV?

—Els vots són útils d'acord amb allò que pretens. És fal·laç pensar que has de votar partits estatals per aconseguir la independència. Si no vols únicament un canvi de govern, sinó també de model de país, vota Esquerra. Si atenem la reacció dels patricis del País Valencià, i molt especialment els de la ciutat de València, Esquerra els amenaça els privilegis. És el vot més rebel.

—Us votaran descontents d'Esquerra Unida i Bloc?

—Sí. El Bloc ha abandonat, *de facto*, l'espai valencià. Durant prou temps fou *el vot valencià, la garantia valenciana...* Molts sabien que no entrarien a les Corts, però els votaven perquè era una opció estrictament valenciana. Ara han preferit anar a buscar representació parlamentària, com al 1987. Qui opte per un vot de país, de la terra, clar i net, té Esquerra. ERPV salvarà vots de l'abstenció.

—Josep-Lluís Carod-Rovira i Joan Puigercós van fer un míting a València el 10 de març. Hi tornaran, ara?

—No crec que vinguen gaire, tenen moltes coses a fer. Per a nosaltres, aquell

fou l'inici de campanya. Puigercós visitarà Sueca... Però cada vegada ERPV és, al si d'ERC, una opció més autònoma, més federal: sense trencar la unitat del partit, les decisions d'ERPV les pren ERPV, a l'àmbit autonòmic i al municipal. Tenim prou força i arguments, prou cares conegudes, per a fer una campanya a la nostra i en clau molt valenciana.

—Quin seria un bon resultat per a ERPV el 27-M?

—Millorar el nostre resultat.

—El del 2003 o el del 2004?

—Cada votació s'ha de comparar amb la votació anterior. ERPV va fer 7.000 [valencianes 2003], 13.000 [espanyoles 2004] i 15.000 [europees 2004]. No es vota igual a l'ajuntament que a l'autonomia, ni a l'estat que a Europa. En l'àmbit municipal, esperem tenir unes quantes dotzenes de regidors: hi ha independentistes per a qui el seu país són els Països Catalans, gent que creu que als valencians ens aniria millor amb els catalans que no contra ells i que té una visió d'esquerres de la vida. Al contrari que el Bloc, nosaltres ens assentem més ràpidament a les capitals de comarca i a les grans ciutats que no als pobles. La

nostra opció és urbana.

—Hi ha qui pensa que les candidatures locals d'ERPV divideixen el vot valencianista, i que a molts municipis el valencianisme pot passar de tenir-hi un o dos regidors a tenir-n'hi un o cap, per la llei d'Hondt.

—Supose que la primera vegada que es va presentar el Bloc, a Esquerra Unida devien fer aquesta mateixa interpretació.

—En aquest cas parlem de dos partits nacionalistes...

—El vot és lliure i cadascú, entre tot allò que hi ha a la paradeta, tria el que li dóna la gana. Qui vota ERPV, no votaria cap altre partit. Si n'hi ha que votaven Bloc i ara voten ERPV... ens haurien de donar les gràcies pels vots prestats durant molt de temps [riu]. Entre PSPV, EUPV, Bloc i ERPV hi ha sectors d'intersecció.

—Passeu de 13 candidatures municipals a vora 60, i teniu recursos per a omplir el país de publicitat.

—La nostra militància és molt activa, molt feïnera, es multiplica. A més, està engrescada i molt il·lusionada, sap que és en un partit emergent, amb força a Catalunya i que ací ha crescut. Tenim veu pròpia a Madrid, una veu distinta... És

important que el País Valencià tinga un espai d'esquerres i del país, consolidat, útil, amb representació parlamentària als diversos àmbits. No diem pas que només l'ha de compondre ERPV, sinó que som una de les opcions que ha d'integrar un espai potent, que marque la diferència d'un parlament a l'estil d'Extremadura o la Rioja.

—Si al País Valencià hi haguera les dues voltes que hi ha a l'estat francès, i al final l'opció fóra PP o PSPV i Compromís, prendrieu posició?

—Sí, ja ho vam fer al parlament espanyol. Triàrem entre dos dolents, Rajoy i Zapatero: vam dir que tots dos eren dolents, però que amb aquest ens podíem entendre en algunes coses. Com ens va passar a la Generalitat de Catalunya, on també triàrem entre dos dolents, entre Mas i Montilla: amb l'un, hi teníem un seguit d'afinitats i, amb l'altre, molt poquetes. Optàrem per allò menys dolent. Això també ens passa als ajuntaments: hem d'optar entre el PP i el PSOE, i Esquerra, a diferència d'alguns altres partits, mai no ha votat amb el PP.

—Com veu el Compromís, ara que fa sis mesos que roda?

—Tenen un taló d'Aquil·les molt fort, que són les municipals, justament on nosaltres posem l'accent. A l'àmbit local és on es percep més directament la política. Qui farà campanya a València, Castelló o Alacant pel Compromís? Hi van separats! A València, el Bloc va amb el PSOE; a Castelló, el PSOE i el Bloc van com van, i a Alacant... I no parlem de Gandia, el merder que hi ha, on, a més, hi ha el [líder d'Els Verds, Joan Francesc] Peris! Qui explica al personal: "ací vota'm a mi, contra aquells, i allà anem tots junts"? Il·lusiona ben poc, el Compromís, perquè al remat et preguntes: què estic votant, realment?

—Dels 16 punts que acordaren les formacions del Compromís, ERPV pràcticament els comparteix tots, no?

—Sí ens hem posat d'acord amb el PSOE, ens hauríem pogut posar d'acord en això. Val a dir, però, que si van a l'oposició no aplicaran el programa, i si són al Govern, hauran d'estar amb el PSOE, i tampoc no podran aplicar-lo exactament. Ix gratis, aquest document. No ens hem oposat a ajuntar forces, sinó a la manera com dissenyaven aquesta unitat: entesos, anem plegats a les autonòmiques, però també a les municipals i a les generals. Sé

què val tenir una Uxue Barkos [diputada per Nafarroa Bai] a Madrid. Nosaltres ens comprometíem a més llarg recorregut. Aquest és un compromís poc compromès, és "avui pactem *pim-pam* i tal dia farà un any".

—Si el Compromís no té capacitat d'estar al Govern o d'influir-hi, tornareu a proposar al Bloc i a Esquerra i País [corrent d'EUPV] de fer una mena de "País Valencià, Sí"?

—Els cicles electorals cal obrir-los i tancar-los de la mateixa manera: l'hem obert en solitari i l'acabarem, a les europees d'ací a dos anys, en solitari.

—O siga, que fins el 2009 no preveieu obrir negociacions amb el Bloc.

—Disposició a parlar, sempre. Però, en principi, l'inici marca tot el cicle electo-

"Si n'hi ha que votaven Bloc i ara voten ERPV... ens haurien de donar les gràcies pels vots prestats abans"

ral. Quin sentit tindria ara donar voltes a les coses...? Què li expliquem a la gent? Que en aquestes no i a les altres sí i a les de més enllà no? No. Una virtut d'Esquerra és que el nostre missatge és claret. I si t'agrada, bé, i si no, també. Ens vam adreçar tres vegades al Bloc, enteníem que els interessava negociar, hi haurien guanyat moltes posicions, haurien revaluat el seu *caché* fins i tot abans de pactar amb EUPV. Ells no ho van veure així, ho respecte... [Silenci] Si hi ha propostes, les estudiarem, els canals de comunicació han d'estar oberts. A nosaltres, anar en solitari ara ens representa un gran esforç.

—Si ERPV fóra al Compromís, al juny tindria un diputat a les Corts.

—O no.

—O sí.

—No vull un diputat emmanillat. Vam dir-li a EUPV que renunciàvem a tenir un diputat en canvi de tenir algun altaveu, algun càrrec institucional amb veu pròpia.

—No li val, un altaveu a les Corts?

—Un regidor a València.

—Preferiu un regidor a València que un diputat a les Corts?

—Ací i ara, sí. Sí. València és la clau del regne: el nacionalisme s'ha refugiat a les comarques, on era més fàcil. Esquerra, no. Esquerra vol començar a les capitals, a les ciutats, a l'arrel del problema. Un regidor a València era clau, ho diguérem a EUPV. I ens digueren que no: era el tres per Alacant [a les Corts] o res.

—A les Illes, ERC sí que ha optat per pactar, tant a Eivissa com a Mallorca.

—La qual cosa demostra que Esquerra és un partit clarament federal. L'acord és a les autonòmiques i a les municipals, i amb el compromís d'anar units a les generals. A Mallorca ha passat el que ací dèiem al Bloc: el PSM i ERC conformaran ben aviat un espai més o menys clar.

—El PSM, però, corre el risc d'acabar fagocitat per ERC.

—O pot haver-hi una coalició que els permeta treballar a tots dos, i que funcione en l'àmbit polític estrictament mallorquí. Bé, és una manera d'emprendre un camí, no sé on pot portar tot això. Després, a banda allò que en diuen les condicions objectives, hi juguen les persones i hi juguen les circumstàncies. Però és un camí que particularment ens agrada.

—Sembla difícil que això passe al País Valencià. Sobretot perquè el Bloc sempre es refereix als seus acords amb CiU i el PNB com a aliances amb "els partits nacionalistes de primera divisió": a vostès els consideren de segona.

—Esquerra és al govern, i CiU no [riu]. Cadascú té aliances amb els partits que li són afins. Nosaltres en tenim amb el Sinn Féin, l'Scottish Party, Eusko Alkartasuna... De primera o de segona? Bé, això deuen ser apreciacions subjectives del secretari general [Enric Morera] o del conjunt de l'executiva. Deixem-ho estar.

—No es considera d'un partit de segona divisió, doncs.

—Som la quarta força política de l'estat espanyol: PSOE, PP, CiU —que en són dos— i ja venim nosaltres. El PNB seria més de segona, no? Home, han de vendre a la seua parròquia la coalició amb CiU, que per a molta gent del Bloc no és còmoda, i menys ara, que CiU acaba de trencar relacions amb el PSM i en té amb Unió Mallorquina. S'acosten les eleccions europees, les ideològiques, quan molta gent deixa de votar-los [al Bloc], entre més coses, pel seu pacte amb CiU, tant si CiU és de primera divisió com de segona.

Victor Maceda